

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

ČERVENEC – SRPEN 2023

Misijní pokladnička v hejčínském kostele

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,

obsahem tohoto mého článku bude jedna jediná myšlenka: pozvání k přípravě na svátost biřmování – pro ty, kdo ji zatím nepřijali a už nechali za sebou základní školu (čerstvě nebo dávno, na tom nezáleží). Přihlášku si může každý vyzvednout v kostele. Hledal jsem k tomu povzbudivá slova někoho moudřejšího, než jsem já, a předložím vám úderné věty P. Ladislava Simajchla:

Nejsi ještě stále náboženské nemluvně? Takové nemluvně, jak každý ví, toho umí pramálo. Umí pít, spát, křičet. Vše ostatní se musí během času doučit.

Někteří lidé se podobají nemluvnatům. Jíst, spát, řvát, to umějí pořád dobře, naučí se i chodit, ale jejich duševní vývoj je stále ještě v plenkách. Vzdělávat se, učit se, poznávat nové věci, to jim nejde.

Jak je tomu s tebou? Někrcí se někde v tobě také kus náboženského nemluvněte? Přemýšlíš o své víře? Zajímáš se o ni? Posloucháš rád nedělní kázání? Sháníš se po dobré náboženské knize?

Ve starých zpovědních zrcadlech pro mládež bývala také otázka: Měl jsi pochybnosti ve víře? A leckdo ji špatně pochopil a pak se zpovídal: „Já jsem měl pochybnosti ve víře.“

Zpovědník mu pak musil vysvětlovat: „To přeci není žádný hřích! Když tě napadne nějaká pochybnost o věcech víry, to není hřích, je to jen znamení, že přemýšlíš, že používáš mozkou, že jsi normální člověk. Pes, ten nemá pochybnosti ve víře, poněvadž nepřemýšlí. Je to tedy pro tebe dobrá známka. Je to však zároveň i špatná známka, která naznačuje, že tvé náboženské vědomosti jsou malé, neúplné. Je třeba za tím jít, zeptat se toho, kdo zná – třeba kněze – nebo si vypůjčit a přečíst po-

koncilní náboženskou knihu. Pochybnosti je třeba vyjasnit, najít správnou odpověď.

Není tedy hříchem pochybnost ve víře, hříchem tu bývá lenost – nehledat a nenajít, jak tomu vlastně je. Když někdo ponechává pochybnosti ve víře a námitky proti víře, které kolem sebe slyší, nezodpovězené, nevyjasněné, ty se pak hromadí v jeho mysli a on nakonec dochází k pocitu, že už nevěří. Chudák ani neví, že vůbec není nevěrec, ale že je nevědomec; že v ohledu náboženských vědomostí zůstal na úrovni kojence.

Představte si dvacetiletého mládence, který by byl znalostí na úrovni prvňáčků: jedna a jedna – skákal pes přes oves – máma má mísu. Byl by směšný. Leckdo dospělý zůstává ve věcech náboženských na této úrovni po celý život. Jen poslouchejte, jaké nesmysly proti víře se často mezi lidmi říkají.

Polopatické, vidíte? Knížka, ze které cituji, se jmenuje Dospívání a má podtitul: *Příprava ke svátosti biřmování*. Její plný text je dostupný na internetu: <https://www.fatym.com/taf/knihy>.

Jen k tomu doplním dvě poznámky:

1) Jak jsme říkali už v nedělních ohláškách: Zveme k přípravě nejen dospívající, ale i dospělé, kteří ještě tuto svátost nepřijali. Klidně i seniory!

2) Nejde ale jen o vzdělání se ve víře. Biřmování znamená nové vylití Ducha Svatého do srdce pokřtěného. Působí posílení Duchem, tedy životem, životní silou, kterou má v sobě Bůh. A plody Ducha Svatého jsou „lásky, radosti, pokoje, shovívavosti, vlídnosti, dobroti, věrnosti, tichosti, zdrženlivosti“ (Gal 5,22). To je něco mnohem obsáhlejšího a dalekosáhlejšího než vědomosti.

A vás ostatní farníky, kteří už biřmování jste, nebo zatím se připravovat nebudete, prosím o podporu modlitbou: celé přípravy od samého začátku, těch, kdo se budou připravovat, i těch, kdo jim v přípravě budou pomáhat. Věřím, že to nás pak úplně všechny nově otevře Duchu Svatému a jeho vlivu v našem životě. Přeji vám všem požehnané léto!

P. Gorazd

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ V HEJČÍNĚ

Červen a konec školního roku je pro všechny, kdo mají něco společného se školou, velmi intenzivní čas. I letos se některým školákům ještě zintenzivnil, a to duchovně. Pět našich dětí (a k tomu dva „hosté“ ze Štěpánova) se celý rok připravovalo na svou velkou životní událost – první svaté přijímání. Bylo to krásné putování, při kterém byli obdarováni úplně všichni, kdo se této společné cesty zúčastnili. Vedla také přes Kopeček, kam jsme doputovali den před slavností, a v neděli 4. června nás dovedla až k oltáři Páně. Kéž je to pro všechny děti začátek velké dobrodružné cesty životem s Pánem Ježíšem!

(Několik fotek zachycuje momenty z naší přípravy, pouti na Kopeček a samotné slavnosti.)

Marcela Koupilová

SVĚDECTVÍ O SVĚDECTVÍ – „NOC KOSTELŮ“

Má služba začala ve 20 hodin. Moc jsem od toho neočekávala. Vívala jsem příchozí, hlavně děti, pro které bylo nachystáno dřevěné puzzle s vyobrazením našich patronů Cyrila a Metoděje.

V době, kdy začala zpívat schola, vstoupili do kostela tři mládenci. Jeden z nich upoutal mou pozornost. Vyzařovalo z něho zvláštní charisma – radost, pokoj... a modrá mikina s tvář Panny Marie a nápisem „AVE MARIA GRATIA PLENA“. Celý oděný do Marie. Mládenci šli na prohlídku kostela a já dětem za odměnu rozdávala „Slovo na cestu“ a časopisy.

Krátce před koncem přistoupil onen mladík a začal listovat v časopise „Rodinný život“.

Mladík V.: „Víte, mělo mi v tom vyjít moje svědectví.“

Já: „To jsou ale stará čísla, nové máme na stolečku pod kůrem. Jsou tam dva exempláře.“

Chvíli jsme si povídali, dověděla jsem se, že pochází z Křelova. Vzpomínal na otce Melichara a otce Benedikta, kteří do něj zaseli semínko víry.

Jeho svědectví mě natolik zasáhlo, že doporučuji si tento článek přečíst. Autor se jmenuje Václav Shrbený a název článku je „Neměl jsem se narodit“.

Pro mě to byla životní evangelizace. Jen málo mladých lidí dokáže vytrvat ve víře, ale cesty Páně jsou nevyzpytatelné.

Wanda Šrammová

NOC KOSTELŮ U FARNÍHO KAFE

Obsluhu u stolku s farním kafem, čajem, ovocnou šťávou a sladkými i slanými dobrotami zabezpečili při *Noci kostelů* (tak jako o mnohé neděli) především Šatánkovi, tentokrát ale celá

čtyřčlenná rodina (skoro) štafetově. Návštěvníci i farníci se přicházeli občerstvit, posílnit a vzhledem k letošnímu počasí i zahřát sami od sebe nebo byli zváni obsluhou a dalšími farníky okolo (nejvíce dali na Hanku, která nezapřela své mnohaleté zkušenosti s prodejem ryb, drůbeže aj.).

Hodně lidí hledalo ve skladu s potřebami na farní kafe hrobku arcibiskupa Prečana, tak jsme je posílali za vzdálenější roh. Během večera jsme měli příležitost mluvit s paní z Prostějovska, jejíž dědeček byl bratrem arcibiskupa Prečana. (Letos se mj. připomíná 100 let od jeho jmenování arcibiskupem.) K našemu rozhovoru se připojila jedna kolemjdoucí, která se jmenovala Prečanová, ale s panem arcibiskupem spřízněná nebyla – na rozdíl od někdejší ředitelky hudební školy ve Valašském Meziříčí, paní Evy Prečanové, na kterou si vzpomněla Helenka Mikušková. Tu první zmíněná příbuzná neznala, ale asi málokdo zná všechny příbuzné svých dědečků a babiček. Jak sama zmínila a jak uvádí i web *nasejmena.cz*, jméno Prečan se vyskytuje na Olomoucku a Prostějovsku častěji než v jiných oblastech ČR.

Během večera zaznívaly ke stolku s občerstvením z kostela zvuky varhan a později zpěv scholy. Dozvěděli jsme se i tajenku luštění pro děti. Oproti nedělím se snad poprvé úplně spotřebovala voda ohřátá na kávu a čaj. Největší chvály se od návštěvníků dostalo tvarohovým řezům. Pro ty, kdo je nemohli ochutnat, přikládáme recept od Danky Hutové (najdete ho i v ALFA-kuchařce z roku 2014):

Uděláme *těsto* smícháním následujících surovin: 400 g hladké mouky, 250 g másla, 150 g moučkového cukru, 1 prášek do pečiva, 1 žloutek, 2 lžičky kakaa. Těsto (je hodně tuhé) zabalíme do folie a dáme alespoň na 12 hodin do lednice. Druhý den si připravíme *náplň*: Uvaříme 1 vanilkový puding a necháme vychladnout. Smícháme 3 kostky tvarohu, 250 g cukru, 1 vanilkový cukr a 3 vejce a přidáme puding. Na vymazaný vyšší plech nastrouháme ½ těsta, rozetřeme na to tvarohovou náplň, nahoru nastrouháme druhou ½ těsta. Pečeme při 180° C asi 35 minut.

Michaela Kaňovská

ROZHOVOR S P. JANEM KOBLÍŽKEM

Z informací v červnovém Hejčinském oku jste mohli zaznamenat, že pozvání sloužit u nás v Hejčíně letos mši svatou 5. července přijal P. Jan Koblížek. Přinášíme vám rozhovor s ním.

Honzo, jak jsi přišel k víře?

V naší rodině byla víra od počátku, spíše tedy ze strany rodiny maminky. Ze svých klukovských let rád vzpomínám na svého dědečka, tatínka maminky, který žil v Jedlí a byl rolník a tesař. Nejen mně, ale i dalším vnukům často vyprávěl své životní příběhy ve světle víry. Rovněž nás seznamoval s některými podobenstvími z evangelií a komentoval je. S tím jsou podle mého soudu spojené počátky mé osobní víry.

Jaké další dobré vlivy tvou víru utvářely?

Bylo jich jistě víc, nevzpomenu si na všechny, takže jen namátkou. Určitě mi byl příkladem otec František Eliáš, farář ze Zábřehu. Nebo pak také o řadu let později pan profesor Sousedík z Prahy, u kterého jsem dělal doktorát (můj *Doktorvater*, jak říkají Němci).

V rámci četby a studia mě upoutal svatý Augustin. Jemu jsem se věnoval především v rámci studia ve Francii. Poslední rok, když jsem psal magisterskou práci z filosofie, jsem se věnoval celý jeden rok několik hodin denně četbě jeho spisů. Byl to opravdu i duchovní zážitek a téměř osobní setkání s ním. A potom díky Lyonu, kde jsem pobýval, mě oslovoval svatý Irenej z Lyonu. Nejen že je tam jeho muzeum, ale vliv tohoto významného starokřesťanského učence a mučedníka tam byl cítit i ve spiritualitě diecézních kněží. A navíc jsem byl vysvěcen 28. června, což je zrovna jeho památka v kalendáři.

P. Jan se svými bratry

Dovolím si opět skočit napříč časem a prostorem, rád vzpomínám rovněž na Ctirada Pospíšila. Při základním studiu teologie ve třetím ročníku nás zde v Olomouci učil dogmatiku. Profesor Pospíšil mě přivedl k přemýšlení nad vírou. Na jeho hodinách jsem pokaždé objevoval nové věci. A taky mě učil o věcech psát, formulovat myšlenky. Pod jeho vedením jsem nakonec napsal svou první diplomku, ve kterém jsem se věnoval tématu Kristova kříže tak, jak o něm píší různé katechismy a církevní dokumenty.

I tento profesor je pro mě svědkem autentické víry, která umí překonávat různé životní překážky.

Zmínil jsi Lyon. Co ti dalo studium ve Francii?

Ve Francii jsem poznal a zakusil, že víra nás křesťanů není jen věcí jedné malé komunity někde v malé Olomouci, ale že je to celosvětová záležitost. Měl jsem spolužáky z Madagaskaru, Burkina Faso a taky z různých koutů Francie a bývalých kolonií. To mne naučilo říkat si: „Když přijdou nějaké zkoušky, nestačí vidět jen svou momentální situaci, ale je třeba dívat se na svědky víry, kteří jsou rozprostřeni v prostoru a čase po celé zeměkouli!“ A to mi dodává šťávu a naději, takže dokážu zkouškami s Boží pomocí a pomocí dobrých lidí procházet. Vždycky je třeba rozlišovat principy od jednotlivé konkrétní situace a konkrétních osob.

Ted' jsi promluvil opravdu jako filosof. Cesta tvého povolání není cestou standardního kněze v diecézi. Co tě přivedlo k tomu, že ses rozhodl věnovat se dalšímu studiu?

Vždycky jsem měl chuť prohloubit svoje poznání. Původně jsem chtěl studovat dogmatiku, ale pan arcibiskup Graubner mě

přiměl k filosofii. Přání studovat dál jsem vyslovil panu arcibiskupovi už před svěcením. Ale on si přál, abych nejdřív absolvoval vojnu a pak okusil kněžskou službu. Tak jsem byl po jáhenském svěcení rok na vojně a potom jako kaplan dva roky v pastoraci: první rok v Újezdě u Valašských Klobouk a pak v Uherském Brodě. Nato jsem odešel na tři roky studovat do Lyonu. Vedle toho jsem tam vypomáhal ve farnostech jako kaplan. Tehdy mě finančně podpořila německá nadace *Renovabis*, za což jsem jim vděčný.

V Lyonu jsem vystudoval magistra filosofie, pak jsem se vrátil do Olomouce (2008), ale od pondělí do pátku jsem pobýval v Praze. Pokračoval jsem tam ve studiu až do roku 2012, kdy jsem obhájil disertační práci z teologie.

Jaká je přesně tvoje odbornost?

Zabýval jsem se etikou a politickou filosofií. Když jsem se po doktorátu vrátil do Olomouce, už jsem byl činný na teologické fakultě v Olomouci. Nakonec – od minulého roku – jsem zakotvil na Fakultě zdravotnických věd, kde učím etiku pro zdravotníky. Letos v dubnu jsem začal působit i jako nemocniční kaplan, a tak pracuji zároveň pro FN Olomouc. Mimo to jsem kaplanem u Svatého Mořice a v přífařených farnostech na Nové Ulici a na Nových Sadech.

Co tě na oboru, který přednášíš, těší?

V současnosti se věnuji hodně etice ve zdravotnictví. Baví mne kontakt se studenty, se kterými přemýšlíme nad nejrůznějšími etickými dilematy. Ta člověka provázejí po celý život. Bavíme se zvláště o vztahu zdravotníka k pacientovi. Ptáme se, v čem spočívá dobro pacienta, co je to empatie, nebo jaké jsou povinnosti a úkoly zdravotníka, či jak by mohl nejlépe sloužit.

V oblasti politické filosofie je mým oblíbeným tématem kritika totalitních systémů spjatá s otázkou rezistence. Řeší se zde důstojnost člověka a společné dobro. O těchto tématech jsem několikrát přednášel na různých konferencích a vyšly mi k tomu i články

v *Katolickém týdeníku v Perspektivách* v loňském a předloňském roce (33/2021 a 23/2022).

Jaké dojmy máš z praktické služby nemocným?

Přestože jsem s nemocnými v kontaktu přes dvacet let jako kněz, systematická práce v nemocnici je pro mne novou zkušeností. Teď tomu budou teprve tři měsíce ode dne, kdy jsem tam nastoupil. Velmi oceňuji nemocniční personál. Velice dobře hodnotím svědomitou práci sester i lékařů, jejich pečlivost, profesionalitu i empatii.

V nemocnici často vstupuji do kontaktu s těžce nemocnými lidmi, kteří jsou upoutáni na lůžko a mnohdy se nacházejí na hranici života a smrti. Pro mne tak mnohem intenzivněji vyvstávají otázky po pravých hodnotách. Uvědomuji si, že člověk si s sebou na věčnost nic nevezme a že zdravý tělesný i duchovní je hodnotou, o kterou bychom měli pečovat. Vidím, jak je důležité vytvářet si správný vztah k smrti, ke své vlastní konečnosti. Netřeba ulpívat na něčem časném, ať se jedná o bohatství nebo o zážitky. Vidím bezprostředně, jak je život krátký a křehký. A zároveň jsem rád, že zde mohu být a posloužit lidem, kteří to potřebují. Ve své činnosti se tak „překlápím“ mnohem více z teoretické roviny, na které jsem se pohyboval před – řekněme – deseti lety, do praktické roviny a do přímé péče.

Vedle své současné práce v nemocnici ale navštěvuji nemocné i v jejich soukromí. To jsem dostal za úkol již jako dómský kaplan od otce Bohumíra Vitáska, když jsem dorazil do Olomouce v roce 2008. A dělám to až doteď. Jak šel čas, lidé se střídali. Některé jsem navštívil jen jednou, jiné jsem doprovázel pravidelně několik let až do jejich smrti. S několika rodinami jsem v kontaktu dodnes. Kromě pohřbů tak přišly na řadu i křtiny nebo svatby. Leckdy se jedná o přátele, kteří nejsou úplně tradičními katolíky a kteří zavítají do kostela jen občas.

Někdy se stává, že ti, kteří předtím studovali a učili teorii, když poznají, jak náročná i krásná je praxe a že v ní často

chybí dostatek potřebných ochotných lidí, potom na teorii, knihy a ty, kdo se tím zabývají, zanevrou nebo hledí spatra. Nepřichází na tebe teď toto pokušení také?

Ne, ne. Teorie a praxe jsou dvě věci, které jdou dohromady. Bez kvalitní teoretické přípravy může praxe špatně dopadnout, stává se diletantstvím. A teorie bez praxe je zase sterilní. Bohužel při výchově v semináři nám často zlehčovali teorii a říkali: „Teorii hodte za hlavu, praxe vás vyučí!“ Ale praxe se bez ukotvení v teorii neobejde. Zedníci bez architekta toho moc nepostaví.

Jsem rád, že v nemocnici potkávám své studenty. Vidíme se jeden den na fakultě a druhý den na pracovišti v nemocnici. To je moc pěkné. A přitom studentů mám každý rok desítky až stovky. Vloni jsem učil asi 600 studentů (ještě na třech školách – teologická fakulta, fakulta zdravotnických věd a Vyšší odborná Caritas). Letos to bylo o něco méně, řekl bych kolem 200 studentů.

Jaká témata jsou ti ve víře drahá? O čem rád uvažuješ a mluvíš?

Víra není jen cit, ale má i svou koncepci a ta souvisí s celým společenstvím těch, kdo věří. Pojetí víry je tak pojetí církve. Křesťanská víra není jen subjektivní víra, můj vztah k nadpřirozenu, ale je věcí vztahu ke společenství ve víře. Víra je „naše“ věc, nikoli „moje“ věc. Tím se liší křesťanství od ezoteriky.

Myslím si, že i v tomto mne oslovila francouzská církev, a jistě bylo pro mě důležité, že to bylo právě na počátku mé kněžské služby. Francouzská církev je církví chudou, ekonomicky citelně závislou na věřících. Do běhu jejího života, včetně řízení, je zapojena spousta laiků, kteří zde mají svoji zodpovědnost. Setkal jsem se v ní s velkou srdečností a – řekl bych – se samozřejmostí vztahů.

Velmi vděčně vzpomínám – opět jsme u těch svědků víry – i na kardinála Barbarina, který měl krásný lidský přístup. S naprostou otevřeností mne přijal do lyonské diecéze. Úplně bratrsky, bez jakékoli škrobenosti. Díky němu jsem tam našel v době svého pobytu jak vztahové, tak hmotné zázemí. Měl pochopení pro práci pedagoga a akademika, protože sám učil několik let na

Madagaskaru patrologii, byl vzdělaný a znal jazyky. Tím ale nechci říct, že by zde u nás v diecézi nebyly dobré vzta-
hy, je to ale trochu jiné. Velmi rád třeba
vzpomínám na farníky z Hodolan. Šest let
prožitých v této farnosti byl velice pěkný čas.

Jak vzhlížíš ke svatým Cyrilu a Metodějovi?

Jsou to naši otcové ve víře. My zde na Moravě myslíme především na Metoděje, Cyrila necháváme někdy trochu stranou. Cyril, Konstantin, byl filosof, a patrně jemný člověk. I dvojice, kterou svatý Cyril a Metoděj spolu vytvářeli, napovídá, že je třeba pěstovat myšlenku i praxi, ideu i správu. Nezapomeňme, že mozem mise nebyl Metoděj, ale Cyril. Potřebujeme i do budoucnosti ukotvení ve víře a v reflexi naší víry. Nestačí, že teď zrovna něčemu věřím a jsem o tom přesvědčený, ale musím víru prosívat přes síto rozumu, klást si stále nové otázky, a dále uvažovat. I v tomto může spočívat poselství Cyrila a Metoděje pro nás. A ještě dodávám, že ke svatým Cyrilu a Metodějovi vzhlížím i z oken svého bytu na sídlišti v Neředíně, kde bydlím, protože vidím věž hejčinského kostela. Slyším i jeho zvony.

Co tě čeká o prázdninách?

Pomohu rodičům na zahradě zalévat rajčata a papriky. Asi bude sucho. A čeká mě hlídání synovců a neteří. Pocházím ze čtyř sourozenců. Jsme čtyři bratři. Dva mají rodiny a dva jsme kněží. Takže o prázdninách se budu věnovat jim, budeme hrát na zahradě fotbal a chodit se koupat.

Děkujeme, Honzo, za rozhovor a přejeme ti Boží požehnání!

P. Gorazd

ADOPTCE NA DÁLKU

Milí farníci,

od samého počátku, jakmile se naše farnost zapojila do *Adopce na dálku*, jste byli na stránkách Hejčínského oka průběžně informováni o našich adoptivních dětech. Velký dík za to patří především paní doktorce Ludmile Kolkové, která si za nás za všechny po celou dobu dopisovala s podporovanými studenty a vlastně pečovala o celou tuto aktivitu v naší farnosti.

Protože se naše farní společenství rozrůstá o nové farníky, požádal mě otec Gorazd, abych zapátrala v archivu farního zpravodaje a připomněla historii *Adopce na dálku* u nás v Hejčíně. K mému překvapení byla nějaká zpráva o *Adopci na dálku* otištěna naposled v říjnovém čísle z roku 2018, tedy před téměř pěti lety, kdy řada z vás ještě ani v naší farnosti nebyla. A mám podezření, že impulz otce Gorazda vyšel i z faktu, že misijní pokladnička nebývá až tak plná, jak by bylo potřeba. To je ale pouze moje domněnka.

Vrátím se k faktům. V roce 2007 nás v úvodníku říjnového (misijního) čísla Hejčínského oka informoval otec Benedikt o zřízení „misijní nástěnky“, kde budou pravidelně zveřejňovány informace o společných aktivitách hejčínské farnosti v oblasti pomoci chudým a podpory misijního působení církve.

A tak se od té doby pravidelně na nástěnce objevovaly informace o *Papežských misijních dílech*, poslední číslo listu *Misionář malomocných* (Likvidace lepry) a také zprávy o *Adopci na dálku* a s nimi i nejnovější dopisy od adoptovaných studentů (i s jejich překlady do češtiny od paní Dvořákové). V tom čísle také pan Tříška shrnul poslání *Adopce na dálku* a byl nám představen náš první adoptivní syn.

Nástěnka funguje dodnes, a pokud jste ji čistou náhodou nezaznamenali (všechno je možné...), visí pod kůrem vedle sochy svatého Antonína, který také opatruje misijní pokladničku.

Naše farnost se tedy v roce 2007 z podnětu paní doktorky Kolkové rozhodla zapojit se do projektu *Adopce na dálku*, probíhajícího pod vedením Arcidiecézní charity Praha, a adoptovala tehdy sedmnáctiletého chlapce **Vijaykumara Badigeru** z Bídaru v Indii, který studoval na *Karmelském odborném vzdělávacím institutu*. Pravidelný roční příspěvek na studium a další potřeby tehdy činil 6 000,- Kč. Vijaykumar zakončil studium úspěšně v roce 2009.

V letech 2009–2011 jsme podporovali **Benona Kabilu** z Malongwe v Ugandě. Benonovi bylo na začátku naší adopce již dvaadvacet let a navštěvoval technickou školu v Kampale. Tam se pak také úspěšně vyučil na opraváře motorových vozidel a ve svém oboru získal i práci.

Také další podporované dítě pocházelo z Ugandy, tentokrát to ovšem byla osmnáctiletá slečna **Brenda Nakiganda**. V letech 2011–2014 vystudovala obor péče o děti a mohla se tak stát učitelkou v mateřské škole.

Pouze jeden školní rok (2014/2015) zbýval k ukončení studia dalšímu adoptovanému dvaadvacetiletému mladíkovi, **Deriku Pintovi**, studentovi z Mangalore na jihozápadním pobřeží Indie. I jemu k dokončení vzdělání pomohla podpora od nás.

A nyní od roku 2015 – tedy už osm let – podporujeme opět chlapce ze západního pobřeží Indie. **Joe Isaiah Lopes** měl v roce 2015 deset let, pochází z vesnice Kasarkod, která leží asi 4 km jižně od Honavaru, kde Joe studuje. Od té doby úspěšně zvládl první stupeň základního vzdělání a podle posledního dopisu z letošního března ukončoval na střední škole v Honava-

Joe (vlevo) se svou rodinou

ru dvouleté středoškolské studium a připravoval se na závěrečné zkoušky (obdobu maturity). Doba studia se mu prodloužila kvůli pandemii covidu, kdy také v Indii probíhala výuka distančně a možnosti asi byly mnohem omezenější než u nás.

Za studenty a jejich rodiny bývala v Hejčíně jednou za rok sloužena nedělní mše svatá, většinou u příležitosti konce místního školního roku (například v Indii v dubnu).

V posledních letech jsme na to pozapomněli, ale letos bude na tento úmysl mše svatá sloužena opět, a to na misijní neděli: 22. října 2023 v 10 hodin.

Ať už tedy budeme podporovat dále Joa nebo jiné dítě, určitě stojí za to v této společné farní aktivitě pokračovat. Ne každý na naší planetě má možnost a příležitost se vzdělávat podle svých intelektuálních schopností a každá koruna, která ostatně pro nás ani není nějak citelnou obětí, znamená pro tyto děti v chudých zemích lepší budoucnost.

Podrobné informace o *Adopci na dálku* i o dalších formách pomoci v Indii je možné najít na internetových stránkách pražské arcidiecézní Charity <https://praha.charita.cz/adopce>.

Hana Dehnerová

* * *

Milí farníci, děkuji Hance za její článek a připojím ještě informace z poslední doby. Asi před půl rokem mne napadlo, že by mohlo být zajímavé, kdyby Joemu do Indie napsal od nás jeho vrstevník. Požádal jsem o tuto službu Floriana Koupila, který se netají tím, že píše dopisy rád, a navíc je v angličtině doma. Florian mi ochotně vyhověl.

Překvapilo nás ovšem, že místo Joeho odpověděla jeho maminka. Překlad jejího dopisu z března připojujeme do tohoto čísla Hejčínského oka také. A pro zajímavost uvádíme její dopis i v původním rukopise. Písmo je velmi zajímavé. Z Indie vždy přijde originální rukopis a k tomu překlad do angličtiny, napsaný na počítači. Ten pořizují pravděpodobně učitelé školy, na které student studuje.

Tak teď trochu nevím, jak dál. Aby si za naši farnost dopisoval student s maminkou indického mladíka mi připadne zvláštní. Na druhé straně si velmi vážím toho, když paní Lopesová nám ve svém dopise napsala: „Denně se za vás modlím.“

V každém případě vám děkuji za vaši podporu! Díky ní posíláme každoročně na podzim za naši farnost 6 000,- Kč na *Likvidaci lepry* a 4 900,- Kč na *Adopci na dálku*. Pán Bůh vám vše odplat' svým požehnáním!

P. Gorazd

* * *

Překlad dopisu:

Lower Kasarkod, březen 2023

Drazí přátelé,

jsem paní Irene, matka vašeho dítěte Joeisaiaha, která vám píše jeho jménem. Doufám, že jste v pořádku a v bezpečí. Denně se za vás modlím.

Váš přítel Joeisaiah bude od 9. do 29. března skládat zkoušky 2. ročníku PUC (*střední škola*). Ve studiu si vede dobře. Během hry na internátu (*dosl. na koleji*) si zranil nohu a byl 3 týdny v klidu.

Tím dokončí svou 12. třídu a vrátí se domů, aby pokračoval v přípravě na maturitu.

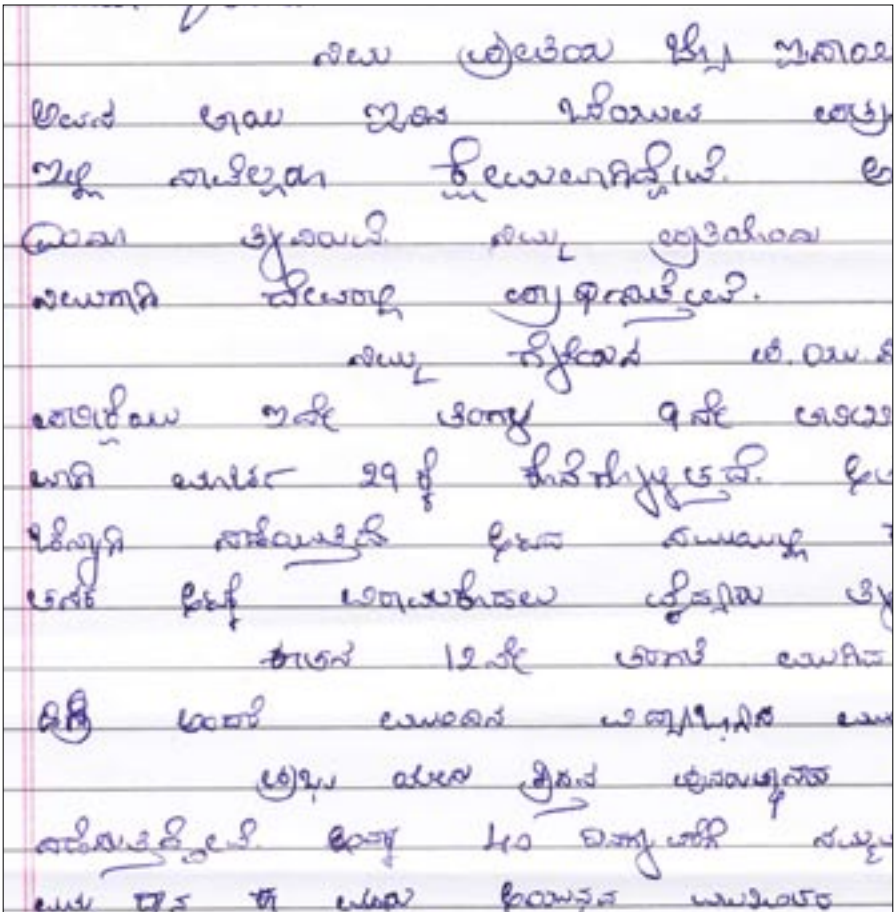
Jsme v postní době a připravujeme se na (*Velikonoce*) 40denním postem, modlitbami a almužnami. Na Velikonoce se

vrátí domů také Joe. Velikonoce pěkně oslavíme. Spolu s Joem vám přeji požehnané Velikonoce.

Současně vám s radostí oznamuji, že (díky) Bala Pragathi Kendra ve spolupráci s Charitou Praha, jsem měla možnost 3 měsíce chodit do bezplatného krejčovského kurzu a naučila jsem se šít oblečení. Také jsem zdarma dostala šicí stroj. I za něj vám děkuji.

Ještě jednou vám děkuji za podporu vzdělávání mého syna.

Vaše milující Paní Irene Lopes, matka Joeisaiaha Lopese

JÁHENSKÉ SVĚCENÍ BR. DOMINIKA

V sobotu 24. června vysvětil otec biskup Mons. Josef Nuzík v hejčínském kostele na jáhna bratra Dominika Smeju, O.Carm. Rozhovory s oběma přineseme v zářijovém čísle Hejčínského oka, ale jako předchuť uveřejňujeme fotografie pana Romana Polácha / Člověk a Víra.

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci,
nastává doba prázdnin a dovolených. Léto samo o sobě přináší životu zpestření. Těšíme se, že třeba zažijeme něco zajímavého nebo jednoduše něco jiného, vybočíme z běžného životního stereotypu. Nemusíme jezdit ani daleko, nemusíme jezdit nikam, můžeme vytáhnout knížku (z knihovny...) a přenést se nejen místně, ale i časově a přitom sedět na lavičce u domu. Třeba některou z následujících.

André Ravier

Svatá Jana de Chantal

Karmelitánské nakladatelství, 1997, 144 stran

Život této svěřice nás zavede do francouzského Burgundska 16. století. Prostředí šlechtické dobře situované rodiny, do které se Jana de Chantal narodila, ji nechránilo před velkým smutkem ze ztráty své matky. Jejím otci záleželo na výchově v duchu katolické víry i zabezpečení svých dětí. Jana byla šťastně provdána, měla šest dětí, první dvě zemřely při narození. Po devíti letech ovdověla. Odolávala následným nabídkám ke sňatku, přetrvávala v ní touha po duchovním životě. Zvláště předurčené setkání se sv. Františkem Saleským a jeho dlouhodobé duchovní vedení ji přivedlo k rozhodnutí opustit svou rodinu a vydat se na cestu řeholního života. Spolu se sv. Františkem Saleským stála u zrodu řádu Navštívení Panny Marie. Podrobnosti bohatého života sv. Jany de Chantal si můžete přečíst v této knížce a vzpomenout si na svěťici 12. srpna, kdy se slaví její památka.

Vojtěška Mazálková

Paní z Lemberka

Petron, 1991, 148 stran

Tentokrát „nepocestujeme“ daleko, svatou Zdislavu máme blízko a není třeba ji více představovat. Krásné vyprávění pro děti a mládež přiblíží českou svěťici 13. století, kterou máme díky jejím zbožným rodičům mamince Sibille z jižní Sicílie a jejímu otci Přibylovi z Křižanova. Ilustrace v knize od Česlavy Talafantové OP (1942) vtáhnou spolehlivě každého čtenáře do atmosféry příběhu. Ilustrátorka knihy se při svém pracovním působení na hradě Lemberku „setkala“ s osobností svaté Zdislavy a našla poklad křesťanské víry. V roce 1971 vstoupila do dominikánského kláštera. Informace o její životní cestě je vytištěna a vložena v knížce.

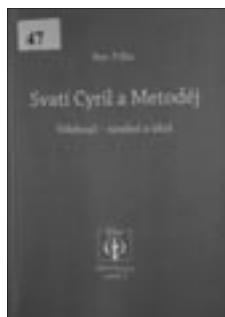

Petr Piřha

Svatí Cyril a Metoděj

Poustevník, 2010, 76 stran (řada XS č. 47)

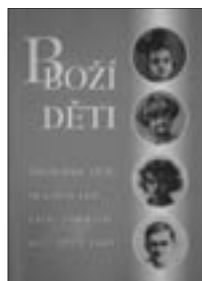
Miniaturní vydání stručného životopisu sv. Cyrila a Metoděje pro farníky, kteří si dosud nepřečetli nic podrobnějšího o patronech našeho kostela pocházejících z řecké Soluně, současného Thessaloniki. V těchto několika stránkách můžete „dohnat“ svůj dluh nevědomosti a najít to nejdůležitější a nejzajímavější o těchto světcích, abyste byli právem hrdí na místo, které je jim zasvěceno... Jejich svátek si připomeneme 5. července.

Boží děti

Matice cyrilometodějská s. r. o., 2008, 174 stran

Děti dokáží přijmout nevysvětlitelné věci mnohem snáze než dospělí. O to silnější může být jejich víra. Dokládá to soubor životních příběhů šestnácti dětí a mladých (nejmladší 4 roky, nejstarší 15 let).

Josef Koláček

Martin Středa

Cor Jesu, 1992, 148 stran

Vyprávění o ctihodném Martinovi Středovi vyznívá trochu archaicky a nezábavně. Přesto jsem vynaložila úsilí, abych našla jakoukoli knihu o tomto světcí (zatím jen „ctihodném“), abych upozornila na výjimečnou osobnost české historie, která se zapsala nejvíce do historie města Brna. Jeho přispěním město odolalo obležení švédským vojskem, které nakonec s nepořízenou odtáhlo pryč. Kniha obsahuje převyprávěná svědectví jeho současníků,

tedy lidí žijících v 17. století. V závěru knihy jsou životopisná data, modlitba P. Martina Středy, modlitba k tomuto světcovi a jiné. V katolickém kalendáři je připomínán 26. srpna.

Přeji vám radostné cestování (třeba jen fiktivní) a krásné léto.

knihovnice Marie

VÝZVA FOTOGRAFŮM

Ačkoliv se může zdát, že se v naší farnosti stále něco fotí, přesto je těžké vybírat z archivu vhodné fotografie na titulní stranu Hejčínské oka, aby to nějakým způsobem ladilo buď s obsahem čísla, anebo s tím, co v daném období bude farnost prožívat či prožívá. Problém spočívá v tom, že tematicky je většina fotografií podobná. To pak někdy vede k tomu, že tu nejlepší z nich zopakujeme, což není zrovna ideální stav.

A tak, naši milí farní fotografové, nebojte se fotit a své výsledky zasílat redakci našeho časopisu! Především se vždy hodí momentky z různých farních akcí, třeba i ze mše svaté (zde je nutné být dopředu domluven s knězem). Z interiéru kostela máme toho vcelku dost, ale za ta léta sbírání do archivu i fotky zestárnou. Hlavně pak věřím, že každý má své „oko“, které zachytí třeba něco, co se týká naší farnosti, našeho kostela, fary... A to může přinést mnoho nečekaného, co potěší či přiměje k zamyšlení také ostatní farníky.

Samozřejmě, nezapomeňte na GDPR. A také je dobré, když jsou fotografie pro titulní stranu foceny na výšku anebo aspoň tak, aby se dal takový výřez snadno udělat.

Fotěte, posílejte – pochopitelně v míře únosné, jen to nejlepší! A i když nebude vaše fotografie použita, zůstane aspoň ve farním archivu pro budoucí generace...

Daniel Dehner

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

HEJČÍN:

ZMĚNY BOHOSLUŽEB: Pravidelné bohoslužby nebudou **od pondělí 17. července do soboty 22. července** (dovolená komunita) a **od pondělí 21. srpna do soboty 26. srpna** (exercicie bratří karmelitánů). Mimořádně bude mše svatá **v úterý 15. srpna** v 17.30 hodin, kdy oslavíme slavnost Nanebevzetí Panny Marie.

Každý pátek po skončení večerní mše svaté je v hejčínském kostele příležitost do 21 hodin k **tiché adoraci**, kromě pátku 21. července a 25. srpna. V pátek 28. července a v pátek 18. srpna vždy od 20.15 hodin budou do adorace **vkládány modlitby za farnost**.

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje a zároveň 91. výročí posvěcení kostela oslavíme v Hejčíně mší svatou ve středu 5. července v 17 hodin, kterou bude sloužit P. Jan Koblížek. Po mši svaté bude v 18.30 hodin v kostele **přednáška** s cyrilometodějskou tematikou doc. Mgr. Miroslava Vepřka, Ph.D.: „**Hlaholice – nejstarší slovanské písmo**“. Můžete se těšit na to, že přednáška bude spojena s praktickými ukázkami, ba i s určitým „návodem“, jak třeba hlaholici používat i dnes.

Mše svatá za dobrodince opravy hejčínských varhan bude sloužena v pondělí 10. července v 17.30 hodin a v neděli 13. srpna v 7 hodin.

Farní spoření proběhne v neděli 23. července a v neděli 20. srpna.

Několik **celosvětových dní modlitby**: neděle 23. července – Světový den prarodičů a seniorů. Úterý 22. srpna – Mezinárodní den obětí náboženského násilí. Pátek 1. září – Světový den modliteb za péči o stvoření.

V úterý 25. července má **narozeniny olomoucký pomocný biskup Mons. Josef Nuzík** (57 let). Pamatujme na něho v modlitbě.

Farní příměstský tábor pro děti od 7 do 13 let se bude konat od pondělí 31. července do pátku 4. srpna. Letošním tématem bude starozákonní příběh Josefa Egyptského. Pro přihlášení napište na e-mail: *farni.tabor.hejcin@seznam.cz*, kam můžete také směřovat své dotazy. Nebo můžete použít papírové přihlášky, které najdete v kostele vzadu na stolečku.

Setkání ekonomické rady farnosti bude ve středu 2. srpna.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 3. srpna, další pak ve čtvrtek 31. srpna.

Ve čtvrtek 17. srpna v 17.30 hodin bude **mše svatá** obětována **za zemřelého P. Aloise Juráně, O.Carm.** († 17. srpna 2011).

Arcidiecézní pouť rodin na Svatém Hostýně se koná v sobotu 26. srpna. Podrobnější informace najdete na *www.rodinnyzivot.cz*.

V neděli 3. září v 10 hodin v Hejčíně bude **mše svatá více zaměřena na rodiny s dětmi** a při mši svaté bude **žehnání školních tašek, požehnání školákům a pedagogům**.

Malou pouť (či výlet) pro rodiny s dětmi i všechny ostatní zájemce plánujeme na sobotu 16. září. Podrobnosti ještě oznámíme, zatím jen povzbuzujeme: Zarezervujte si tento termín. Budeme rádi, když se navzájem víc poznáme a strávíme spolu ještě jiný čas než v kostele a kolem něj.

Letošní víkend pro muže **Chlapi sobě** se uskuteční v Dolní Moravici na chatě U Rotterů od pátku 13. října do neděle 15. října. Pojede s námi P. Melichar. Bližší informace budou včas oznámeny. Rezervujte si již nyní tento termín. V případě zájmu kontaktujte Jiřího Hubičku, tel. 736 458 520.

V sakristii hejčínského kostela, nejlépe po mši svaté, je možné zapisovat **úmysly mší svatých na druhé pololetí roku 2023.**

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Pobožnost u kapličky Navštívení Panny Marie v Chomoutově se bude konat v neděli 2. července v 15 hodin.

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje oslavíme v Horce nad Moravou mší svatou ve středu 5. července ráno v 8.20 hodin.

Mimořádně bude mše svatá v úterý 15. srpna v 16.15 hodin. Oslavíme slavnost Nanebevzetí Panny Marie.

V neděli 3. září bude **mše svatá více zaměřena na rodiny s dětmi** a při mši svaté bude **žehnání školních tašek, pozhnání školákům a pedagogům.**

* * *

KŘELOV:

V pátek 1. září bude v Křelově v kostele ve 20 hodin **večer chval.**

Patrocinium kostela oslavíme v neděli 3. září. Slavnostní bohoslužba v kostele sv. Jiljí bude v 9 hodin.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9, tel.: 733 102 175,
e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz, internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.
Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2023.
Příští číslo: 3. září 2023, redakční uzávěrka: 23. srpna 2023.